

Марії

Володимир Сосюра

Якби помножити любов усіх людей,
ту, що була, що є й що потім буде,
то буде ніч. Моя ж любов — як день,
не знають ще чуття такого люди.

Якби зібрати з неба всі зірки
і всі сонця з усіх небес на світі,—
моя любов горітиме яркіш
за всі сонця, на тисячі століттів.

Якби зірвать квітки з усіх планет,
що вітер їх під зорями колише,—
моя любов пахтітиме міцніше
над квіти всі, крізь років вічний лет.

Якби зібрать красунь усіх віків,
повз мене хай ідуть вони без краю,—
Марії я на них не промінюю,
ні одній з них не вклониться мій спів.

Хай очі їх зіллються в зір один,
і в серце зір цей буде хай світити,—
зачарувать мене не зможе він —
твоїх очей йому не замінити.

З яких зірок злетіла ти сюди,
така ясна, що спів про тебе лине?
Світи ж мені, світи мені завжди,
над зорі всі, зоря моя єдина!